

Η Α.Θ.Μ. ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΩΝΥΜΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

Υποδοχή αντάξια της φήμης και της αίγλης της γεραράς και ιστορικής Ιεράς Μονής της Ελεούσας του Κύκκου επεφύλαξαν ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, οι περί αυτόν Πατέρες, ο κλήρος και ο λαός της περιοχής, προς την ΑΘΜ τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόδωρο τον Β΄, την 15η Μαρτίου ε.ε.

Εισερχόμενος στο καθολικό της Μονής, ο Προκαθήμενος της Αλεξανδρινής Εκκλησίας έσπευσε να προσκυνήσει γονυπετής και με δάκρυα στα μάτια την σεπτή και θαυματουργική εικόνα της θεοτόκου Κυκκώτισσας. Αμέσως μετά εψάλη δοξολογία από τον μεγαλόπρεπο βυζαντινό χορό της Μονής Κύκκου.

Στην προσφώνηση του ο Ηγούμενος της Μονής και Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας Πανιερ.κ. Νικηφόρος υπεδέχθει την Α.Θ.Μ. «με υπερβάλλουσα πνευματική χαρά και αγαλλίαση και με αισθήματα ειλικρινούς αγάπης και ανυποκρίτου σεβασμού».

Στην συνέχεια, εξήρε ιδιαίτερα την προσωπικότητα του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Αλεξανδρείας τονίζοντας ότι «ο δευτερόθρονος Πατριάρχης της Ορθοδοξίας, φορέας της αποστολικής χάριτος και διάδοχος πλειάδας αγίων και σοφών ανδρών, των οποίων το έργο επαξίως συνεχίζετε μετουσιώνοντας σε πράξη το οικουμενικό πνεύμα της Ορθοδοξίας, που δεν περιορίζεται από γεωγραφικά και φυλετικά σύνορα, αλλά βρίσκεται σε άμεση αναφορά με την πανανθρώπινη κοινωνία».

«Ας μου επιτραπεί να χαρακτηρίσω την προσωπικότητά σας», σημείωσε ο Πανιερώτατος, «ως ζέουσα σε σοφία και θέρμη συναισθημάτων και ιδεών, που εκπέμπει με το σύγχρονο θεολογικό λόγο σας φως πνευματικό. Πίστη ζώσα και ενεργουμένη, ζήλος ιεραποστολικός θερμότατος, πατερικός ανθρωπισμός και καλωσύνη, ανυπόκριτη αγάπη και ευαγγελική ταπεινοφροσύνη, φιλοπονία και ακαταπόνητη εργατικότητα, συγκροτούν και συνθέτουν την προσωπικότητά σας και δραστήρια και αποτελεσματικά προωθείτε τις παναθρώπινες ευαγγελικές αρχές και αξίες της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας, της ενότητας και της αδελφοσύνης των λαών».

Παρεκάλεσε, τέλος, τον Μακαριώτατο «στις πατριαρχικές προσευχές σας να μη λησμονείτε ποτέ και τον χειμαζόμενο σήμερα μαρτυρικό λαό της νήσου του Αποστόλου Βαρνάβα, της Κύπρου μας, που για 34 τώρα χρόνια με μια ελπιδογενή δακρυσμένη καρτεριά αίρει το σταυρό του μαρτυρίου του, που η ανάληψη και αδυσώπητη ακαμψία των ανόμων συμφερόντων των μεγάλων της γης επέβαλαν πάνω στους ώμους τους και με χαίνουσες τις πληγές της θλίψεώς του, αιμόφυρτος ανέρχεται το μαρτυρικό Γολγοθά του».

Μετά το τέλος της προσφωνήσεως του ο Πανιερ.Κύκκου κ.Νικηφόρος απένειμε προς την Α.Θ.Μ. την ανώτατη τιμητική διάκριση της Μονής, το χρυσό μετάλλιο της Ελεούσας του Κύκκου.

Ο Μακ.Πατριάρχης στην αντιφώνησή Του ανέφερε ότι «με ιεράν συγκίνησην και χαρά ανεκκλήτην ευρισκόμεθα ως ευλαβείς προσκυνηται εις την σεβασμίαν και περιάλληλον Ιεράν, Βασιλικήν και Σταυροπηγιακήν Μονήν Παναγίας του Κύκκου, εις το χρυσότευκτον τούτο ανάκτορον της Ελεούσης θεοτόκου, δια να προσκυνήσωμεν την εφέστιον και θαυματόβρυτον εικόνα της Κυρίας Κυκκωτίσσης, έργον του ευαγγελιστού Λουκά, ως και τα τίμια λείψανα των αγίων τα οποία απεθησαύρισαν αιώνες ευλαβείας εις το πολιτίμητον σκευοφυλάκιον της και να λάβωμεν πλουσίαν την φωτιστικήν και αγιαστικήν χάριν των προς ενίσχυσιν και ευόδωσιν της πολυευθύνου πατριαρχικής ημών διακονίας».

Εκθειάζοντας, ο Μακαριώτατος, την προσφορά, την φιλανθρωπίαν και την δράση, μέσα στους αιώνες, της Μονής του Κύκκου τόνισε: «ανέκαθεν η θεομητοροσκέπαστος Μονή του Κύκκου δεν ήτο μόνο κυψέλη φιλησύχων ψυχών «των

ανθρωπίνων θορύβων αφισταμένων και προς θεόν μόνον μετεωριζομένων», αλλά συγχρόνως ήτο πάντοτε τηλαυγής φάρος των χειμαζομένων της ζωής, ακαταίσχυτος προστασία των καταδιωκομένων, αστείρευτον ταμείον ελεημοσύνης των πενήτων και άμισθον ιατρείον ψυχών και σωμάτων των ασθενούντων».

Ακόμη έκανε ιδιαίτερη αναφορά σε έναν «εκ των επιφανεστέρων αδελφών» της Μονής, τον μακαριστό Εθνάρχη Μακάριο, «ο οποίος υλικώς και ηθικώς εστήριξεν την ιεραποστολή της Αλεξανδρινής Εκκλησίας εξαιρέτως δια της ιδρύσεως της πατριαρχικής σχολής».

Αναφέρθηκε, επίσης, και στους Κυκκώτες αδελφούς οι οποίοι «κοσμούν ως πολύμορφα κλήματα» την Εκκλησίαν του Ευαγγελιστού Μάρκου.

Στην συνέχεια η Α.Θ.Μ. ανήλθε στην περιοχή θρονί της Παναγίας όπου τέλεσε τρισάγιο και κατέθεσε δάφνινο στεφάνι «μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης» στον τάφο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και η συνοδεία του επέστρεφαν στην Λευκωσία και επισκέφθηκαν τα χώρους των κρατητηρίων, της αγχόνης και τα φυλακισμένα Μνήματα, στα οποία βρίσκονται οι τάφοι σημαντικών αγωνιστών και των απαγχονισθέντων από τους Άγγλους κατά τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. του 1955 – 59. Αμέσως μετά μετέβη στον Τύμβο Μακεδονιτίσσης, στους τάφους των πεσόντων κατά την Τουρκική εισβολή του 1974.

Και στους δύο χώρους συγκινημένος ο Μακαριώτατος ετέλεσε τρισάγιο και κατέθεσε στεφάνους στους τάφους των ηρώων της πατρίδος.